

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

הבית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט

יול ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ג. 580660942

תפוצה: 13,000 עלונים

גיליון מס' 318 | ט'ו באייר התשפ"ג

פרשת אמור

זמני כניסה ויציאת שבת

ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
20:40	20:05	18:54	תל אביב
20:37	20:05	19:02	ירושלים
20:40	20:02	18:46	באר שבע
20:39	20:03	19:03	

העלון מוקדש לרפואת

כוכבה סילביה בת חנה

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

ההתייחסות הנכונה לנפש הבהמית

וּמַכָּה נַפְשׁ בְּהֶמָּה יִשְׁלַמְנָה נַפְשׁ תַּחַת נַפְשׁ. (כד, יח)

כך לא תהיה שנאה עצמית כלפי תכונות ומידות שליליות, מכיוון שמגלים שכל הטבעים הם כלים שיש בתוכם אור גדול.

ברגע שההסתכלות על הנפש הבהמית משתנה, ורואים את הפוטנציאל העצום שיש בכל הדברים ה'רעים', כביכול, שיש בנו, ממילא גם הגישה שלנו לעצמנו נהפכת מתיעוב לקירוב. אומרת התורה "וכהן כי יקנה נפש קניין כספו" - הדרך הנכונה ללכת עם הנפש הבהמית היא בכך ש'נקנה אותה' ונמשוך אותה בדרכי נועם ופיתוי לקדושה. לומר לה שלא כדאי ללכת עם הרע כי נקבל עונש. ואם נשמע בקול ה' אזי יהיה לנו 'קנין כספו', ה' ייתן לנו הרבה כסף וברכה. ככה לדבר עם הנפש בשפה שהיא מבינה - שחר ועונש גשמיים.

אולם גם אדם שנהג עם עצמו בדרך קשה, שנא את עצמו ולא דיבר בשפה של הנפש הבהמית אלא עינה אותה, צריך להתחיל לעבוד איתה נכון. וזה מה שכתוב "ומכה נפש בהמה ישלמנה" - מי שהכה את ה'בהמה' שבו ולא הלך איתה בצורה נכונה, אלא דיכא ורמס אותה, יכול עדיין 'להשלים' ולרפא אותה על ידי תפילה ובקשה מה'

שהנפש תהיה בריאה, ולהתחיל לעבוד עם עצמו בצורה נכונה מתוך קבלה עצמית ואמונה שה' בראו ככוונה תחילה עם נפש בהמית כדי שיעבוד את ה' איתה ויקרבה לקדושה.

שבת שלום

בפרשתנו כתוב המונח "נפש" כמה פעמים בהקשרים שונים. אם נתמקד בשלושה מהם, נוכל למצוא הדרכה נפלאה על דרך ההתייחסות ל'נפש' הבהמית הקיימת בנו. בתחילת הפרשה (כא, א) כתוב "ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו". בהמשך הפרשה (כב, יא) כתוב "וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו". ולקראת סוף הפרשה כתוב "ומכה נפש בהמה ישלמנה".

לכל אחד מאתנו ישנה נפש בהמית שיש לה משיכה לגשמיות. ברגע שהאדם מרגיש את הנטייה לרע, לתאוות העולם וכדומה, מיד נכנסת בו מחשבה 'איזה טמא אני', 'איזה מגושם אני'. ולעתים התסכול והשנאה העצמית מתבטאים בכעס על הזולת ובמצב רוח שלילי וכו'.

אומרת התורה "לנפש לא יטמא בעמיו",

אל תתמקד ב'טומאה' וברע, אלא תראה את

הטוב שיש בתוך התאוות, את האור האלוקי שבא אליך דרך רגשותיך. תתייחס לתחושות שבאות מהנפש הבהמית כאל כלים שיש בהם מטמון שעליך לעבוד להוציאו לעולם בדרך של תפילה - "ה' תזכה אותי שאת כל האהבה שיש לי לגשמיות, ארגיש כלפיק". וכן על זו הדרך.

צידה לדרך

כועסים? מה עושים?

אז לפחות במחשבה וברצון". בזמן כעס, עוברת בי מחשבה לא רק לעקם לילד את האצבעות, אלא להבריח אותו מהבית והעובדה שמחשבותי אינה יוצאת לפועל היא כי השם מציל אותי. הוספתי ואמרתי: "את לא צריכה לברוח מהבית כי כולנו כאלה. תבקשי מהשם שישמור עלייך".

יש אנשים שיגידו "אני לא מאמין, היא עקמה לה את האצבעות? זה לא אנושי". תפסיק עם הסגירות הזו ותתחיל להיות פתוח יותר. פתח את עצמך, תכיר את עצמך יותר, תהיה יותר פנימי, יותר אמיתי.

ומה קורה כשאני מתחיל לגלות את האמת הפנימית שלי? אני מגלה שיש לי את תאוות האכילה, שיש לי כעס, עצלות ובקיצור את כל השלילה שיש בי. ובכן, מה עלי לעשות עם כל השלילה הזו? לא עדיף לנעול אותה בקופסה וזהו? לא.

שחרר את הנעילה שבך כי 'המקום אשר אתה עומד עליו' כלומר, המידות השליליות אדמת קודש הן.

דע לך, שבתוך השלילה יש קדושה פנימית. בתוך הכעסים - יש שמחה והתלהבות בעבודת השם, בתוך הפחדים - יש ריאת שמיים. בתוך התאוות - יש אהבת השם, אהבת ישראל ואהבת התורה. חזקו ואמצו.

אני זוכר כשהייתי בחור בישיבה, היתה אישיות בישיבה שמסרה שיחה פעם בשבוע. אני תמיד אהבתי מוסר אז הלכתי לשמוע שיחה. במהלך השיחה הרב אמר: "אני לא מבין למה אנשים מחפשים כסף. מה מושך בכסף? כסף הוא דבר שדוחה אותי..."

ואני חשבתי לעצמי: "באמת יש אנשים שכסף לא מדבר אליהם?!"

יש להסביר לאותו מרצה שלכסף קוראים כסף כי אנשים נכספים אליו, ואם אתה מדבר כך סימן שאתה רחוק מעצמך ורחוק מעבודת השם.

היום התקשרה אליי גברת צדיקה. "שלום הרב, אני יכולה לקבל אישור לברוח מהבית?" שאלתי מדוע והיא סיפרה שיש לה בת שהיא לא מסתדרת איתה ושתיהן כמו חתול ועכבר.

היא מבקשת מבתה עזרה בבית והבת לא מתייחסת. היא שואלת אותה שאלה והבת לא עונה. היא אומרת: "הרב, מרוב שהתעצבנתי על בתי תפסתי לה את האצבעות של הידיים ועיקמתי לה אותן ואז היא בכתה מהכאב. ועוד הוספתי ואמרתי לה 'תבכי, תבכי, תבכי והיא בכתה ובכתה. רק לאחר שנוגעת חשבתי לעצמי 'אם כך אני מתנהגת, אני לא ראויה להיות אמא' וכך ארזתי מזוודה לברוח מהבית ואני רוצה שהרב יתן לי אישור". עניתי לה כך: "את יודעת, גם אני כזה. רק שאצלי העניין לא מסתיים באצבעות, אלא כולל ראשים, רגליים ועוד כמה איברים על הדרך. הביני, זו האמת של כולנו. כולנו במהותנו מעקמים אצבעות וגם לא בפועל,

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות, כוונות, לברשות, סליחות

ל"ג בעומר

ושמחים. הכיצד? התשובה היא שרבי שמעון גילה לנו שיש בתוכנו אור. גם לאלו הנמצאים "במערות צורים", גם אלה שהם למטה בבונקרים - יש זוהר. רבי שמעון בר יוחאי מלמדנו שבכל יהודי ישנו אוצר והוא רק צריך לגלותו!

שנאה עצמית

אדם הרואה את מידותיו כפגמים מפתח שנאה עצמית. "אני לא אוהב את עצמי, נמאס לי מהחיים, יש בי כעס, יש לי תאוות, פחדים, אני אף פעם לא רגוע, אני סוג ב', מה אני עושה עם עצמי? איך אני מוציא את כל הלכלוך הזה?" זו נקראת שנאה עצמית. אדם שרואה את המידות הרעות שבו כשליליות ומבחינתו הן כל הוויות - מפתח שנאה עצמית. ומה הוא חושב על האחר כשהוא רואה אצלו מידות רעות, למשל מידת הכעס? "איך הוא מתנהג, ממש בושה וחרפה". אני יכול להיות האדם הכי נחמד בעולם והכי טוב אבל אם אני רואה את המידות הרעות כשליליות אוטומטית מה שאני רואה אצלי אני שונא בעצמי וגם שונא את השני.

אורו של רבי שמעון בר יוחאי

"עשרים וארבע אלף תלמידי דרבי עקיבא נפטרו מפסח ועד עצרת על שלא נהגו כבוד זה בזה, ול"ג בעומר פסקו מלמות". ראוי לבאר את המשפט "שלא נהגו כבוד זה בזה", ובנוסף מה השתנה בל"ג בעומר שהם פסקו למות?

"תלמידי רבי עקיבא לא נהגו כבוד זה בזה" - תלמידי רבי עקיבא ראו אחד בשני את השלילה. **ההסתכלות הייתה שהמידות הרעות הן פגם** וכל שלילה שאחד ראה בשני גרמה לו לסלוד ממנו וממילא הם לא כיבדו אחד את השני. עד שאב רבי שמעון בר יוחאי והאיר את האור הגדול של הזוהר הקדוש. בל"ג בעומר מתעורר אורו של רבי שמעון בר יוחאי, ומאו אורו של רבי שמעון לראות שכל המידות הרעות, כל המידות הגשמיות שהן כעס, לחץ, פחדים ותאוות הן זוהר, יש בתוכן אור אלוקי.

בטרם היכרותי את דרך הבעש"ט פשוט שנאתי עת עצמי. היו בישיבה רבנים שכל היום יושבים ולומדים ברגיעות הנפש ושלוות הרוח. ואני? אני מלא בלחצים, פחדים, עצבים, כעס ותאוות, אך לא העזתי לומר זאת מכיוון שהיו לועגים לי! אם הייתי חושף את הבעיות שלי היו חושבים שאני סוג ב'! וכך חייתי שנים על גבי שנים עם השנאה הזו. לאחר התודעתי ל"דרך הבעש"ט", שה' זיכה לי

השבוע נחוג את ל"ג בעומר וההיולוא של רבי שמעון בר יוחאי בעזרת השם, לכן נקדיש את מאמרנו לתנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

הדרך שלנו נקראת "דרך הבעל שם טוב", דרך זו בנויה על האר"י הקדוש זיע"א. הבעש"ט ותלמידיו אחזו שכל דברי האר"י הקדוש ניתנו מפי אליהו הנביא והאר"י הקדוש לא חידש שום דבר מעצמו. כל תורתו ניתנה מאליהו הנביא. בשונה מהגאון מוילנא שטוען כי חלק מדבריו הוא קיבל מאליהו הנביא וחלק הוא חידש מעצמו וממילא אנחנו לא חייבים לקבל את מה שהוא חידש מפני שחולקים עליו.

תלמידי הבעש"ט אינם חולקים על תורת האר"י כי מבחינתם הכל מפי בית מדרשו של אליהו הנביא ואין לנו סמכות לחלוק על אליהו הנביא, אלא צריך לקבל את כל דבריו.

מהם היסודות של האר"י ז"ל? הזוהר הקדוש ורבי שמעון בר יוחאי. לכן, הבעש"ט התבסס על דברי האר"י הקדוש שהסתמך על דברי רבי שמעון בר יוחאי, הסדר כדלהלן - רבי שמעון בר יוחאי, האר"י הקדוש והבעש"ט.

הבעש"ט הוריד את כל תורתו של האר"י הקדוש לשטח, תרגם אותה הלכה למעשה. איך אנחנו הפשוטים יכולים לחיות עם הדרך הזו?!

ובאמת, השאלה היא, מה היה עד הבעש"ט ומה התחדש ממנו? והתשובה לכך הינה שעד הבעש"ט עבודת ה' הייתה באופן של "סור מרע" - **העבודה הייתה ביעור כל הפגמים והמידות הרעות מהאדם.**

לדוגמא, אדם מגלה לצערו הגדול שהוא כעסן, וההוראה הייתה: "תקרא 'מסילת ישרים' ו'אורחות צדיקים' ותלמד קצת מוסר. בנוסף תתפלל לה' ותעשה את הכל כדי לבער את הכעס מהארץ, 'להעביר גילולים מן הארץ!' אצלך זה הכעס". כל מידה רעה זוהתה כמידה שלילית וכפגם שיש לבער אותו: "מסכן, נפלה עליך כזו מידה רעה. ממש כואב הלב, אך אין מה לעשות, אתה לא יכול להישאר עם מידותיך הרעות. אנחנו נעזור וניתן לך כלים איך להוקיע ממך את השלילה הזו".

עד הבעש"ט הקדוש כל נקודה שלילית שהתגלתה אצל האדם זוהתה כפגם. ומן ההכרח נוצרו השוואות וקנאה: "חבל שלא נבראתי כמו השכן שלי שהוא רגוע ושלי, אין לו תאוות, אין לו כעס, תענוג".

לעומת זאת, הבעש"ט שבנה את תורתו על האר"י, שבנה את תורתו על הזוהר הקדוש, מלמדנו "ידידי היקר, דע לך שהכעס הוא אוצר גנוז, אשריך שזכית למטמון הזה! ותאווה הוא אוצר זה שספת שבתוכה מיליון דולר! בתוך התאוות יש אור ענק של אהבת ה'. בתוך כעס יש אור ענק של שמחה והתלבות בעבודת ה', אשריך שזכית!" מסכן מי שאין לו כעס מפני שאין לו את הכלי להגיע להתלהבות.

ומה עם הפחדים? הפחדים הם אוצר שמימי, הם מטמון ענק של יראת שמים. בתוך הפחד הגשמי טמון פחד ה'. הבעש"ט גילה בתוך כל הארציות, כלומר שבתוך כל המידות הרעות יש אור ענק ולכן התפקיד הוא לחשוף אותו.

"במערות צורים שעמדת שם קנית הוֹך וְהַדְרֵךְ" - במערות צורים, במקום הכי נמוך, בתוך החול, בתוך הארציות התגלה הזוהר, האור הזוהר. שימו לב, "במערות צורים" שהיא היא הנמיכות, המקום הכי נמוך, "שם קנית הוֹך והדרך" - שם היה הגילוי של רבי שמעון.

לכן בל"ג בעומר כולם נוהרים למירון. ואני תוהה במיוחד על אותם יהודים שאינם קשורים בכלל לתורה ומצוות, פתאום הם מגיעים לרשב"י ורוקדים

להכיר, אורו עיני! אני רואה רק אור. נכון, יש בי כעס, אולם הבעש"ט גילה שכעס הוא אור, זו מתנה, ברוך ה' שיש לי כעס. לכן על פי "דרך הבעש"ט" אין שום בעיה לומר שיש לי את מידת הכעס. **ההסתכלות היא הסתכלות של אור - הסתכלות חיובית: אהבת לא שנאה עצמית,** וכך כשאתה רואה אצל האחר מידות רעות אתה חושב "כמה אוצרות יש ליהודי הזה, צריך ללמדו לנצל אותם".

בל"ג בעומר, תלמידי רבי עקיבא פסקו מלמות כי בל"ג בעומר השתנה המבט! המידות הרעות מקבלות עכשיו מבט של אוצרות וכך מתקיימת רק אהבה. רבי שמעון אמר **"אנן בחביבותא תליא מילתא"** - "בחביבותא", אנחנו נהיה בחביבות אחד עם השני. זהו רבי שמעון עם האור שלו.

מובא בגמרא (מכות, יז ב): "אמר רבא דילידא אימיה כרבי שמעון תליד, ואי לא - לא תליד". מי שאמו יולדת בן כמו רבי שמעון - שתלד. אולם אם היא לא מתכוננת להוליד בן כמו רבי שמעון - עדיף שלא תלד. אומר רש"י "כל שאימו יולדת תבקש רחמים יהי רצון שיהיה הבן כרבי שמעון". ולאור הדברים הנאמרו לעיל ניתן להבין נפלא את דברי הגמרא, אם אמא תלד ילד והוא יהיה כמו רבי שמעון, והכוונה לא רבי שמעון ברמה של רבי שמעון, אלא בכיוון של רבי שמעון! אזי שווה ללדת כזה בן היודע שכל נקודה שלילית היא אוצר. וכך היהודי הזה יאהב את עצמו, יאהב את החבר, יאהב את אשתו ויאהב את כולם!

אבל אם אמא אינה יולדת בן כמו רבי שמעון אזי הוא יהיה כמו עשרים וארבעה אלף התלמידים שהייתה להם שנאה עצמית וכתוצאה מכך, שגאו גם את הזולת, ולכן עדיף לא ללדת כי זה רק מרבה את שנאת החינם.

בית הדין של בורא עולם

מובא בספרים הקדושים על הפסוק **"ליבי ובשרי ירננו לאל חי"** (תהילים פד ג) ש"לבי" הכוונה ל - ל"ב יום. ואחרי ל"ב יום של הספירה יש "בשרי". בשרי אותיות רשב"י. דהיינו אחרי ליבי מגיע רבי שמעון בר יוחאי. כתוב בזוהר הקדוש שכשחלה רשב"י והגיע היום בו עלה והתעלה לשמי רום, נכנסו אליו רבי פנחס בן יאיר ועוד כמה מתלמידיו, אמר להם רבי שמעון ביום פטירתו שלמעלה ישנם שלושה בתי דין: האחד, בית דין של עשרים ושלוש, השני בית דין של שבעים ואחת ובית הדין השלישי הינו הקב"ה בעצמו. הקב"ה יושב בבית הדין וכל אחד שמכניסים אותו להיות נידון אצל הקב"ה - זוכה מפני שהוא נידון בוודאות לצאת כולו זכאי. בשאר בתי הדין ישנם מחייבים וישנם מזכים, אולם אצל ה' יתברך הכל טוב, רק חסד ורחמים מלאו כבודו.

אומר "שער המלך" בביאור הכתוב לעיל, **שהזכאי להיות נידון אצל הקב"ה הוא מי שמעביר על מידותיו.** כל המעביר על מידותיו זוכה שדינו יערך לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה.

רבי שמעון גילה שדווקא בדברים הגשמיים שלך ובמקומות הכי נמוכים שלך, המה "ירננו לאל חי" - מהם תוכל להגיע לבורא ולרחמיו, לאוצרות הגדולים.

להפוך את החרב לדבש

הגמרא מספרת כשרבי שמעון בר יוחאי הלך למערה נעשה לו נס ונברא לו עץ חרוב ומעיין, הוא אכל חרובים ושתה מהמעין. כתוב בספרים הקדושים שבכל שבת החרוב הפך לתמר. השאלה היא, מהו המהפך הזה שקורה אצל רבי שמעון שכל שבת עץ

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!
החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט
העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!

הדט! חיזוק יומי קצר: 990-3090-03

הקו המלא: 900-3090-03
רטון יומי: 058-3139000

**הבני פינת אהבת ציון,
אבן יהודה בשעה 20:45**
בית הכנסת "פועלי צדק"
יום רביעי | לגברים ולנשים

**מנשה צאלח 8 רמלה
בשעה 20:45**
בית הכנסת 'הקר אוון'
יום חמישי | לגברים ולנשים

**מנחם בגין 24 פתח תקווה
בשעה 22:00**
בית הכנסת תהילות השם
יום חמישי | לגברים ולנשים

**טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00**
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי | לגברים לבד

**מלצ"ט 41 פינת בורכוב
תל אביב בשעה 21:00**
בית הכנסת נחלת אבות
יום שלישי | לגברים ולנשים

דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב

למערכת דרך הבעש"ט, מזכה הרבים, שלום וברכה.

הסיפור שלי מתחיל לפני מספר שנים כאשר זכיתי להכיר את דרך האמת - "דרך הבעל שם טוב".

היה לי חבר ילדות שלצערי סטה מדרך הישר.

כך עברו שנים שלא היינו בקשר, עד שיום אחד פגשתי אותו בעיר מגוריני, שמחנו מאוד לראות אחד את השני, וכך שוחחנו ארוכות והוא חשף בפניי שהוא סובל מבעיות נפשיות קשות.

אני כבר הכרתי את "דרך הבעש"ט" וכך התחלתי לדבר איתו במושגים של הדרך.

כמוכן כתוצאה מהכאבים שעבר, הוא גילה התעניינות עמוקה. כך עברה תקופה ושוב נותק בינינו הקשר.

ביררתי דרך השכנים והתגלה לי שהוא מאושפז בבית חולים פסיכיאטרי.

החלטתי לבקרו, ושם התגלה לי דבר עצום.

מהרגע שהתחלנו לדבר התמגנטו אלינו כל החולים שהיו בסביבה וממש התחיל שיעור של "דרך הבעש"ט".

כולם "שתו בצמא" את הדיבורים וממש הרגשתי איך כל מילה מרפאת להם את הנפש. ראיתי כמה הם כאובים, אך מבינים לעומק את המונחים "שפלות" ו"הכנעה" יותר מכל אדם שפגשתי.

הם ביקשו והתחננו שאגיע אליהם שוב כדי לדבר איתם את אותם דיבורים ואפילו אמרו לי שהיו אצלם הרבה רבנים, "אולם משהו שדיבר כמוך אל ליבנו לא פגשנו". זהו כוחו של כאב "מכאובי נגדי תמיד" וזו כוחה של "הדרך".

"תרי רעים דלא מתפרדין". וכך הבנתי איך הדרך הנפלאה הזו היא הדרך האמיתית לרפואת נפשו של האדם, ומי שזוכה להפנים אותה ולקבלה הם אלו שחווים משרבים ובעיות נפשיות. וכך, ברוך ה', זכה אותו יהודי להתקדם בעבודת השם עד שנרפא לגמרי ממצבו הנפשי.

וכל זאת בזכות "דרך הבעש"ט" היקרה מפז. תודה לה' יתברך על דרך מצילה נפשות בעם ישראל.

שבת שלום

מעוניינים לשתף אותנו בישועה
בזכות דרך הבעש"ט
ולזכות את הרבים?
כתבו לנו למייל:
litbsn@gmail.com

שתשכתך מישראל", למה? הרי כל דור יש ירידת הדורות. אמרו רבותינו שביבנה הדורות הולכם וממעטים והרע הולך ומתגבר, היינו, הרע הולך ומתפשט בעולם. ורבי שמעון בר יוחאי אמר "חס וחלילה, התורה לא תישכח", מהיכן הוא יודע זאת? כתוב "כי לא תשכח מפי זרעו" - סופי תיבות יוחאי. על ידי זרעו של יוחאי היא לא תשכח, למה? כי רבי שמעון מגלה לכולם שגם במצבים הכי נמוכים - שם נמצא אור ה' ולכן לא אבדה תקוותינו. אדרבא, כתוב בזהר הקדוש שבזכות ספר הזהר יזכו לצאת מהגלות. הזהר הקדוש ילמד את כולם שגם מהנפילה אפשר להתחבר אל ה'. וגם אם יש בך אין סוף ארציות - תוכל להתחבר אל ה'.

ל"ג בעומר - הוד שבהוד

בעל התניא בסידורו, שער ל"ג בעומר, כותב "שלמות ספירת העומר" שהשיא הינו עד השבוע של הוד. השבוע החמישי הוא השבוע של הוד. ונסביר, ישנן עשר ספירות: חכמה, בינה, דעת, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות, כאשר חסד, גבורה, תפארת נצח הן ארבעה שבועות ובתוכם ארבעת השבועות האלו מתחיל השבוע החמישי שהוא "הוד", ול"ג בעומר יוצא הוד שבהוד! כי זהו היום החמישי בשבוע החמישי והוא שלמות תכלית ימי הספירה. למילה "הוד" ישנן שתי משמעויות: האחת היא יופי - "עוז והדר לבושה", והשנייה - הודאה. הפשט - "אדם רואה בעצמו מציאות של כישלונות ומודה בכך, הוא לא מחפש תירוץ להתחמק ממצאותו".

יש כאלו שמתרצים את כישלונם ומאשימים את האישה. "אני לא אשם, זו היא. אילו לא היא לא הייתי נופל". הם מכריזים שהכישלון לא קשור אליהם בכלל. או כשאתה שואל את האישה: "מה איתך?" היא משיבה: "זהו הנחש, לא קשור אליי בכלל". אין פה הודאה! אומר הספורנו שאם אדם וחווה היו מודים ואומרים "חטאתי לה" - הם לא היו נזרקים מגן עדן! דבר ראשון, אתה צריך להודות ולא לחפש אשמים, לא לחפש תירוץ.

ל"ג בעומר, הוד שבהוד, זהו יום שבו אתה יכול לזכות להודות על האמת וכתוצאה מהאמת מתגלה היופי שבכל השליה. אומר בעל התניא שזו הכרת השפלות שממנה יוצא האור הגדול שבתוך הפחדים, הכעסים והמידות הרעות. רבותי, זו זכות לעלות לציון של רבי שמעון בר יוחאי. כתוב שרבי שמעון עומד על הקבר ומחלק מתנות לכל מי שבא, "עולו ואנו ואתננשו להילולא דבר יוחאי" - להילולא של רבי שמעון בר יוחאי - לחתונתו. ומה קורה בחתונה? כל השמחה שרואים אצל רבי שמעון הינה מעל הטבע. מגיעים אנשים מכל הגוונים, מכל המגזרים ומכל הכיוונים. איננו זוכים לראות במהלך כל השנה חיבור כזה חזק בין אנשים כל כך שונים כמו בהילולא של ר' שמעון בר יוחאי. כתוב בספרים הקדושים שרבי שמעון מרקיד את כולם, לא אתה רוקד, אלא רבי שמעון מקפיץ אותך!

רבותי, זו זכות להתאמץ ולהגיע לל"ג בעומר לרבי שמעון ובע"ה נזכה כולנו לאור הגדול של רבי שמעון בר יוחאי, אמן.

שבת שלום

החרובים נהפך לתמרים?

החרוב הוא מלשון חורבן - חרב.

כתוב "למה נקרא שמו חרוב? שמחריבים בני מעיים". החרוב הינו בעיית, הוא לא המאכל הכי בריא. ומהו תפקידו של רבי שמעון? לקחת את כל הדברים החרובים ולהופכם לתמר, כלומר לגלות שיש שם בפנים מתיקות! תמר הינו דבש, "ארץ זבת חלב ודבש" - וזה בא ללמדנו שבתוך החרובנות, במקומות הכי נמוכים שלך, יש שם תמר. אתה לא אמור לקחת את החרוב ולזרוק אותו, אלא להעלותו לקדושה.

ובאמת, כל שבת זכה רשב"י לנס מפני שזהו כל עניינו וגילוייו של רבי שמעון - להפוך את החרוב לתמר! להפוך את הכעס לשמחה והתלהבות! זהו אור ענק!

מכישלון למלכות ה'

מובא בספרים קדושים "וכך נשמע קול ממערת רבי שמעון בעת שנכנסה מיתתו בלהב אש למקום מנוחתו במירון, זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות". מהמילים "זה האיש מרעיש הארץ" אפשר להבין שרבי שמעון גילה שניתן לעשות מכל הדברים הארציים - שאנשים מזולזלים בהם - רעש גדול!

"מרגיז ממלכות" הכוונה לחידוש הגדול של רבי שמעון לא רק בעניינים הארציים, אלא גם בנפילות שלך. הנפילה גורמת לאדם שיברון, כישלון וליאוש טוטאלי. ישנן שבע מידות - "לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד", ואחר כך יסוד המלכות. ספירת המלכות הינה הספירה השביעית. מלכות פירושה כישלון. כשהאדם חווה כישלונות הוא עכשיו בספירת המלכות. מה הקשר בין כישלונות למלכות? פשוט, כי דרך הכישלונות של האדם ישנה למידה על מציאותו שהוא מציאות של כישלון ומזה הוא זוכה להמליך את ה'. אם אני רואה שאני כישלון אזי מאיפה כל ההצלחות שלי בחיים? סימן שהן לא שלי, אלא של ה'. מהכישלון מתגלה מלכות ה'.

מידת המלכות בטבע שואבת את האדם לליאוש, לדיכאון ועצבות.

רבי שמעון מרגיז מלכות - הוא מלמדך "קח את הכישלון ותהפכהו למלכות ה'!" למד מכישלונותיך "ה' מְלָךְ, ה' מְלָךְ, ה' מְלָךְ לְעוֹלָם וָעֶד!" מרגיז פירושו נלחם, להילחם במידת המלכות שבמקום שהיא תשבור את האדם - הוא יגיע ממנה למלכות ה'.

ל"ג בעומר הינו היום שעולים לצדיק רבי שמעון בר יוחאי כדי שהצדיק יתן לך את היכולת לגלות את האורות הטמונים בך במקומות הכי חשוכים.

ל"ג זהו גל, "גל עיני וְאֶבְיִטָּה נְפִלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ" (תהלים קיט יח) - שאזכה לראות שבתוך כל השלילה הזאת יש נפלאות! דרך אגב, ראו כמה שזה נפלא: יש הרי ארבעה חלקים לתורה - פשט, רמז, דרש וסוד. הסוד הינו תורתו של רבי שמעון שבתוך כל השלילה יש אור אלוקי ולא רואים אותו כי הוא טמון, זהו משהו פנימי, כמוס.

כי לא תשכח מפי זרעו

עכשיו תראו כמה שזה מתוק, "כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו עתידה תורה

מטפלת רגשית
עפ"י דרך הבעל שם טוב
052-5732470

"ואלה יעמדו על הברכה"
"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשתופים הנאמנים ומספיקי העלון ובי"ב זכות הבעש"ט ו"ר אשר תגן עליהם אכ"ר"
לרפואת הויה בת עידית | להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני להצלחת משי כהן, משי לוי אברהם, משי בן רחל | לע"נ עידו אליהו בן אורנה ורמי בן אגניה לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעילה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לע"נ פרוספר מסעוד בן סעדה

אמרי פי

קטעים נבחרים מיומנו של הרב

חסד משמיים

כשמזדמן לך חסד - תשתדל מאוד לעשותו כי על כך מתעורר כלפיך חסד מלמעלה. מידה כנגד מידה. והרי, לא מגיע לנו כלום ואנו חיים רק בחסד כנאמר בתפילה: "מכלכל חיים בחסד".

עבודת הלב

"ולעובדו בכל לבבכם - זו תפילה" (תענית דף ב' עמוד א'), הנקראת עבודה על הלב, דהיינו להחדיר בלב נקודות שפלות והכרת הבורא. ובכל קטע מתאים יתפלל לה' במחשבתו, או בפיו אם אפשר, שיזכה להכיר את התלות המוחלטת בה', "לא אשלחך כי אם בירכתני" (בראשית ל"ב כ"ו). וגם כאשר מתפלל עבור עצמו, אך לומד ממצבו את הכרת שפלותו, הרי שכן ממילא הוא מתקשר לכלל ישראל, ותפילתו עולה עבור הכלל. "ונפשי כעפר, לכל תהיה" ! (אלוהי נצור). כשאדם מכיר ולומד מפגמיו את שפלותו, אזי ממילא צצות ועומדות מול עיניו הנקודות הטובות שבו מבלי לחפשן. וזהו גופא הסימן שאכן הכיר שפלותו. אך אם צריך לחפש בעצמו נקודות טובות, סימן שעדיין לא הכיר באמת את שפלות האדם, ועדיין חי במערכת של גדלות, אלא שטוען לעצמו: "כמה אני קטן, תראה איך כולם גדולים ומוצלחים חוץ ממני". לאמיתו של דבר אין מושג "אדם גדול", כי האמת שלנו היא: "ואנכי תולעת ולא איש" (תהלים כ"ב ז'), וכל יתרון שיש בי - אינו אלא גילוי שכינה.

החיים והמוות ביד הלשון

שימו לב למשפט הבא: **החיים והמוות ביד הלשון**. ללשון ישנם שני שערים השומרים עליה לנוח בתוך הפה בשקט. שער אחד הוא השיניים והשער השני הן השפתיים. ובקורונה שמו לנו שער שלישי - מחסום מסכה לפה! למה הלשון צריכה שמירה כזאת? והלשון אוהזת בחיים או אוהזת במוות?!

ברשותכם, קצת רפואה: המזון שאנו אוכלים משפיע מאוד על בריאותנו, את המזון אנחנו בוחרים לפי בלוטות הטעם הנמצאות על הלשון ושם נכנסת תאוות האכילה.

יש מזון הנותן לך כוח ומחזק את תאי הגוף ועוד מטעין את המאגרים הטובים בגוף בוויטמינים ומינרלים.

יש מזון שכאשר הוא נכנס לגוף הוא שודד את כל הוויטמינים והמינרלים ואתה "משלם" מהאנרגיה שלך כדי לעכלו.

אז בפשט צא ולמד אלו מאכלים נותנים לך חיים ואלו מקצרים לך חיים.

ותזכור תמיד שהטעם בלשון הינו טעם נרכש. כלומר אתה לומד לאהוב אוכל אחר ועוד טיפ קטן, (מניסיונה המצער של חווה) אם האוכל נראה ממש טוב ומקפיץ לך את כל בלוטות הטעם ואתה ממחר לאכול, **נחש מה?** זהו אוכל שמקצר חיים - תתרחק!

האוכל המאריך חיים הוא פשוט ודרך אגב לומדים לאהוב אותו (אימהות נא להרגיל את הילדים מגיל קטן לאכול פירות וירקות חיים וכן, צריך כאן דוגמא אישית).

ולעומק העניין, כשאתה עושה עבירה בעולם הזה (נכון היצר הרע גם מפתה וגם רץ להלשין עלינו לאבא) אתה משחרר מלאך לא טוב שהיה אסור באזיקים, בקליפתו ועכשיו האסיר הזה לא אסור יותר והוא שלך והוא עולה לבית המשפט למעלה לתבוע אותך על מזונות.

בבית המשפט יושב אבא רחמן שלא רוצה לשפוט נגדך אז מסובבים מלמעלה שתראה בעיניך כאן בעולם הזה אדם אחר שעושה את מה שאתה עשית.

אתה עשית עבירה ברמה שתיים, אבל כדי שתבחין ותעשה תשובה מראים לך אדם שעבר את אותה עבירה ברמה עשר (שמץ מינהו).

עכשיו בא ותראה איך החיים והמוות ביד הלשון שלך

בשמים עומד המשפט שלך פתוח וכולם מחכים למוצא פיך:

איך תשפוט את האדם האחר?

האם תגיד: "ואוו איזה רשע, ממש לא נורמלי, צריך לשים אנשים כמוהו במאסר... בעצם בתליה! רק רגע אולי שריפה תהלום אותו? וכך אתה בוחר ארבע מיתות בית דין לאדם האחר.

ומה האמת?

שאתה בחרת ארבע מיתות בית דין לעצמך כמו פיך!

מתי נקלוט בבקשה שיש אמונה פשוטה שמאריכה לנו את החיים (כמו אוכל פשוט ובריא)?

בדרך האמונה הפשוטה למדנו כך:

אין לך עסק עם האדם האחר כי הוא המראה שלך

אבא, תזכה אותי להבין שכן אני נראה.

אבא, תזכה אותי להבין שבלי הרחמים שלך גם אני בדרגה עשר ויותר.

אבא, תרחם עליו בבקשה כמו שריחמת עלי.

אבא, הוא אדם טוב תזכה אותו.

והנה הלשון הזו שימשה אותי לתפילה נכונה שהוציאה אותי זכאי וגם את החבר שלי ונתנה לי חיים.

הלוואי שנעבוד את השם בשמחה ונבחר בחיים ונכניס היטב לראשנו:

אנחנו לא יותר טובים מאף אחד!

ואם ראינו דבר עבירה ביהודי אחר - זו המראה שלנו.

כי "הפוסל במומו פוסל"

ויהודים אנו מה לנו ולפסל?

שבת שלום ומבורך

תהילים על פי "דרך הבעש"ט"

פרק ז' פסוק א'

שִׁגְיוֹן לְדוֹד אֲשֶׁר שָׁר לֵה' עַל דְּבַרֵי כּוֹשׁ בֶּן יִמְנִי.

שיגיון לדוד אשר שר לה' - כשהיו מצבים שדוד המלך נפל לבחינת שגגה וטעות אזי דוד היה לומד מאותה טעות ושגגה - "הנה ה' מראה לי כעת מה אני בלעדיו. אני מציאות של טעות ושגגה. וה' רוצה להצילני שלא אפול לגאווה ואכיר ברחמים שלו שהם בבחינת שם הויה - שם של רחמים".

על דברי כוש בן ימני - גם כשדוד הגיע למצבים של נפילה וכשלון בבחינת "כוש" - הוא לקח את הכישלון והכיעור שהגיע אליו ולמד מהם, על ידי תפילה, שזהו האני האמיתי שלי:

"אבא, תזכה אותי ללמוד מהכישלון שלי שזה אני בלעדיך".

ומהי הסיבה שנפלתי לבחינת "כוש בן ימני"? - כיוון שאחזתי שאני חזק וחכם ויש לי את היכולת לעמוד בניסיון ולפיכך ה' עזב אותי לרגע - כדי שאקלוט שאיני יכול בלעדיו.

אין חפץ ה' כי אם במי שמזכה את הבריות (ה"חסד לאברהם") הפץ את העלונים וזכה את הרבים

105 לחודש = 25 עלונים לכל שבת | 129 לחודש = 50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

